KAŻDEGO DNIA O SWOJEJ PORZE

Koronka do Bożego Miłosierdzia: Jak ją odmawiać

Jak odmawiać koronkę do Bożego Miłosierdzia krok po kroku, jej pochodzenie oraz dawne nabożeństwa do miłosierdzia Bożego z tradycji Kościoła.

Czytaj i módl się online: iterfidei.com/pl/blog/koronka-do-bozego-milosierdzia

Wielu z nas pyta, jak odmawiać koronkę do Bożego Miłosierdzia, i pragnie czynić to dobrze. Zanim jednak przejdziemy do samej formy tej modlitwy, winniśmy uczciwie powiedzieć, czym ona jest, a czego nie jest. Koronka do miłosierdzia Bożego to nabożeństwo nowe, dwudziestowieczne, związane z osobą świętej siostry Faustyny Kowalskiej z Krakowa. Nie należy ono do dawnej, przedsoborowej tradycji Kościoła i zostało zatwierdzone dopiero w czasach nam współczesnych. W tym artykule wyjaśnimy je rzetelnie, a następnie wskażemy starsze, sprawdzone przez wieki modlitwy do miłosierdzia Bożego, które każdy katolik może odmawiać z całą pewnością.

Skąd pochodzi koronka do Bożego Miłosierdzia

Koronka, którą znamy dziś, narodziła się w latach trzydziestych XX wieku. Siostra Faustyna spisała ją w swoim „Dzienniczku", a nabożeństwo to rozpowszechniło się dopiero w drugiej połowie wieku. Jego dzieje w Kościele nie były proste: przez blisko dwadzieścia lat szerzenie go w formach proponowanych przez siostrę Faustynę było wstrzymane, a jej kanonizacja nastąpiła dopiero w 2000 roku. Dokładne daty podajemy niżej, w części „W świetle Tradycji".

Samo zaś miłosierdzie Boże nie jest bynajmniej odkryciem XX wieku. Jest ono jednym z najstarszych i najczęściej wyznawanych przymiotów Boga w całym Piśmie Świętym. Psalmista woła: „Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia twego, i według mnóstwa litości twoich zgładź nieprawość moją" (Ps 50, 3). A psalm dziękczynny dodaje: „On miłościwie odpuszcza wszystkie nieprawości twoje, uzdrawia wszystkie choroby twoje" (Ps 102, 3). Miłosierdzie Boże Kościół wyznawał, śpiewał i wypraszał na długo, zanim powstała jakakolwiek koronka.

Jak odmawiać koronkę do Bożego Miłosierdzia

Dla tych, którzy chcą wiedzieć, jak wygląda sama forma tego nabożeństwa, podajemy ją poniżej. Koronkę odmawia się na zwykłym różańcu, czyli na pięciu dziesiątkach paciorków.

Na początku odmawia się:

- *Ojcze nasz*,
- *Zdrowaś Maryjo*,
- *Wierzę w Boga* (Skład Apostolski).

Na dużych paciorkach (tam, gdzie zwykle odmawia się *Ojcze nasz*) mówi się:

> „Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa, na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata".

Na małych paciorkach (po dziesięć razy w każdej dziesiątce) powtarza się:

> „Dla Jego bolesnej męki, miej miłosierdzie dla nas i całego świata".

Na zakończenie, po pięciu dziesiątkach, odmawia się trzykrotnie:

> „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem".

Cała koronka trwa zwykle około kwadransa. Wedle przyjętego zwyczaju odmawia się ją chętnie o godzinie piętnastej.

Zauważmy przy tym rzecz pouczającą: trzykrotne wezwanie „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny", którym wieńczy się koronkę, nie jest wynalazkiem nowym. To starożytny **Trisagion**, hymn śpiewany w Kościele od wieków, znany choćby z liturgii Wielkiego Piątku. Tak więc nawet w nowym nabożeństwie odzywa się głos dawnej tradycji.

W świetle Tradycji

Koronka jest prywatnym nabożeństwem XX wieku i nie ma miejsca w liturgii z 1962 roku. Fakty, po kolei:

- **Św. Maria Faustyna Kowalska** ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia zmarła w Krakowie **5 października 1938 roku**. Jej *Dzienniczek* opisuje prywatne objawienia, których doświadczała od 1931 roku; koronka została w nim zapisana we wrześniu 1935 roku.
- **19 listopada 1958 roku** Najwyższa Święta Kongregacja Świętego Oficjum, po zbadaniu tych domniemanych objawień, orzekła, że ich nadprzyrodzony charakter nie jest oczywisty, że nie należy ustanawiać święta Miłosierdzia Bożego oraz że zabrania się szerzenia obrazów i pism przedstawiających to nabożeństwo „w formach proponowanych przez siostrę Faustynę". Notyfikację ogłoszono **6 marca 1959 roku** w *Acta Apostolicae Sedis* (t. 51, s. 271).
- **15 kwietnia 1978 roku** notyfikacja Świętej Kongregacji Nauki Wiary uznała te zakazy za już nieobowiązujące, powołując się na oryginalne dokumenty nieznane w 1959 roku.
- Siostrę Faustynę beatyfikowano **18 kwietnia 1993 roku**, a kanonizowano **30 kwietnia 2000 roku**. Dekretem z **5 maja 2000 roku** Kongregacja Kultu Bożego nadała drugiej niedzieli wielkanocnej dodatkową nazwę „Niedziela Miłosierdzia Bożego", nie zmieniając jej Mszy.

W mszale i brewiarzu z 1962 roku ta niedziela pozostaje **Niedzielą Przewodnią**, *Dominica in Albis*, i nie ma w nich święta Miłosierdzia Bożego. Objawienia prywatne, nawet gdy Kościół później dopuszcza związane z nimi nabożeństwo, nikogo nie obowiązują; Kościół je osądza i swoim autorytetem uznaje tylko to, co w nich zdrowe. Podajemy koronkę, ponieważ wielu jej szuka, a jej słowa błagają przez mękę Chrystusa; podajemy ją jako nabożeństwo prywatne, nie jako część tradycyjnego obrządku. Wiernym, którzy ją odmawiają, nie odmawiamy dobrej woli; chcemy jedynie wskazać, że tę samą ufność w miłosierdzie Boże Tradycja wyrażała od wieków w formach starszych, które opisujemy poniżej. Jej Ewangelia opowiada o niedowiarstwie i wyznaniu św. Tomasza Apostoła: „Pan mój i Bóg mój".

Dawne nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego

Skoro pragniemy czcić miłosierdzie Boże w duchu nieprzerwanej tradycji Kościoła, mamy do dyspozycji modlitwy starsze i pewne, których świętości nikt nigdy nie podawał w wątpliwość. Zachęcamy, by sięgnąć właśnie po nie.

Trisagion — „Święty Boże"

Ów hymn, który zna każdy Polak z suplikacji i z liturgii Wielkiego Piątku, jest jedną z najstarszych modlitw uwielbienia i błagania o litość: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami". W tych kilku słowach zawiera się i adoracja świętości Bożej, i pokorna prośba o miłosierdzie.

Litania do Najświętszej Krwi Chrystusa

Krew Chrystusa jest ceną naszego odkupienia i samym źródłem miłosierdzia. Z przebitego boku Zbawiciela, jak zaświadcza Ewangelia, „natychmiast wyszła krew i woda" (J 19, 34). Litania do Najdroższej Krwi Chrystusa jest dawnym i pełnym żaru wołaniem o owoce tej Krwi, którą zostaliśmy zbawieni; święto Najdroższej Krwi przypada w kalendarzu z 1962 roku 1 lipca. Kto pragnie modlić się o miłosierdzie przez dziewięć dni, ma też nowennę do Najdroższej Krwi Chrystusa, a obok niej koronkę do Ran Pana Jezusa.

Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa

Nabożeństwo do Serca Jezusowego, otwartego włócznią na krzyżu, jest być może najwspanialszą szkołą ufności w miłosierdzie Boże, jaką dała nam tradycja. Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa sławi to Serce jako „cierpliwe i wielkiego miłosierdzia" oraz „źródło wszelkiej pociechy". Tu czcimy miłosierdzie nie w oderwaniu, lecz w samym przebitym Sercu Tego, który nas umiłował. Kościół postawił to nabożeństwo w samym środku swojej nauki o miłosierdziu i wynagrodzeniu: Pius XI w encyklice *Miserentissimus Redemptor* (1928), Pius XII w *Haurietis aquas* (1956). Więcej o nim piszemy przy Najświętszym Sercu Pana Jezusa, nowennie do Najświętszego Serca i pierwszych piątkach miesiąca.

Psalmy pokutne i Różaniec

Nie zapominajmy także o Psałterzu, tej odwiecznej modlitwie Kościoła. Psalm 50 według Wulgaty, *Miserere* („Zmiłuj się nade mną, Boże"), psalm 129, *De profundis*, oraz psalm 135 z powracającym refrenem „bo na wieki miłosierdzie jego" są skarbnicą próśb o litość. A obok nich stoi Różaniec, o którym Katechizm świętego Piusa X mówi wprost, że dobry chrześcijanin powinien odmawiać go każdego dnia. Rozważając w nim mękę Pańską, rozważamy zarazem najwyższy dowód miłosierdzia Bożego. Matkę Bożą wzywamy zaś jako *Mater misericordiae*, Matkę miłosierdzia, w antyfonie Witaj, Królowo.

Sakrament pokuty

Wreszcie miłosierdzie Boże nie tylko się wyprasza, ale się je otrzymuje: w spowiedzi, do której przygotowuje szczery akt skruchy. Tu Kościół udziela przebaczenia z mocy samego Chrystusa.

Postawa serca

Każda modlitwa o miłosierdzie domaga się, byśmy i sami byli miłosierni. „Bądźcie więc miłosierni, jak i Ojciec wasz miłosierny jest" (Łk 6, 36), mówi Pan. Katechizm świętego Piusa X przypomina, że uczynki miłosierdzia względem ciała i duszy bliźniego są nieodłączne od prawdziwej pobożności. Modlitwa, która nie przemienia życia, byłaby martwa.

Tym, którzy pragną czcić miłosierdzie Boże przez dziewięć kolejnych dni, poświęciliśmy osobne opracowanie — nowennę do Miłosierdzia Bożego, gdzie wskazujemy dawne, pewne formy takiej dziewięciodniowej modlitwy. A kto w utrapieniu szuka zarazem osłony i ufności, niech sięgnie po Psalm 91, wielką pieśń o Bożej ochronie, którą Kościół odmawia co wieczór w Komplecie, albo po dawną koronkę do św. Michała Archanioła, wzywającą obrony anielskich chórów.

Ufajmy zatem w miłosierdzie Boże, które jest „z pokolenia w pokolenie" (Łk 1, 50), ale czyńmy to przez modlitwy pewne, sprawdzone i przekazane nam przez świętych dawnych wieków. Tak czcimy miłosierdzie Boże bez zerwania z tym, co Kościół zawsze wyznawał.

Obok koronki odmawia się litanię wysławiającą ten sam przymiot Boga; jej tekst i miejsce w tradycji omawiamy przy litanii do Miłosierdzia Bożego.

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w całości

Koronka jest najkrótszą z form tego nabożeństwa; obok niej istnieją dłuższe.

Dziewięć dni obejmuje nowenna do Miłosierdzia Bożego, rozpoczynana w Wielki Piątek. Tekst litanii podajemy przy litanii do Miłosierdzia Bożego, a zapiski, z których wyrosło całe nabożeństwo, omawiamy przy świętej Faustynie — wraz z koniecznym rozróżnieniem między objawieniem prywatnym a nauką Kościoła.

Źródła. Pismo Święte w przekładzie ks. Jakuba Wujka (Ps 50, 3; Ps 102, 3; Ps 135; Łk 1, 50; Łk 6, 36; J 19, 34; Tt 3, 5); Katechizm świętego Piusa X (część V, o uczynkach miłosierdzia i o ćwiczeniach pobożnych zalecanych chrześcijaninowi); starożytny hymn Trisagion z liturgii Wielkiego Piątku; notyfikacja Świętego Oficjum z 6 marca 1959 r., *Acta Apostolicae Sedis* 51 (1959), s. 271; notyfikacja Świętej Kongregacji Nauki Wiary z 15 kwietnia 1978 r.; dekret Kongregacji Kultu Bożego z 5 maja 2000 r.; Pius XI, encyklika *Miserentissimus Redemptor* (1928); Pius XII, encyklika *Haurietis aquas* (1956).

KAŻDEGO DNIA O SWOJEJ PORZE

Módl się z aplikacją Iter Fidei

Aplikacja Iter Fidei gromadzi modlitwy Tradycji, brewiarz i mszał z 1962 roku, kalendarz i patrona dnia: każda modlitwa o swojej porze, po łacinie i po polsku, z przypomnieniem, także bez internetu.

- Codzienne przypomnienie o wybranej godzinie
- Tekst na dany dzień po łacinie i po polsku
- Działa bez internetu, bez reklam

Dołącz do wczesnego dostępu: zeskanuj kod lub wejdź na

iterfidei.com/pl/aplikacja

NA ITERFIDEI.COM

Iter Fidei — liturgia i modlitwa wszystkich czasów
iterfidei.com/pl

Aplikacja Iter Fidei
iterfidei.com/pl/aplikacja

Dziennik: nowenny, modlitwy, święci
iterfidei.com/pl/blog

Koronka do Bożego Miłosierdzia: Jak ją odmawiać
iterfidei.com/pl/blog/koronka-do-bozego-milosierdzia

Bezpłatny dokument Iter Fidei — do wydruku i swobodnego udostępniania.